

[Finansministeren.]

størrelser er noget, der forekommer yderst sjældent. Hvis vi ser på vor statistik, ser på, hvad ejendomme faktisk handles til, vil man finde, at ved en sats på 75 pct. vil så at sige al normal handel være undtaget.

Jeg skal ikke her trætte med at læse gennemsnitstallene for forskellige grupper af ejendomme op, men jeg kan nævne, at for landbrugsejendomme er procenten i gennemsnit 50-60, for beboelsesejendomme i byerne er den nede på mellem 20 og 30. Det er kort sagt således, at satsen 75 pct. er sat særdeles højt i forhold til handelspriserne, og det betyder altså, at de tilfælde, der vil blive ramt af denne lovgivning, vil blive undtagelser. Det vil blive de tilfælde, hvor en sælger virkelig får en usædvanlig gevinst, og her er der jo ikke tale om, at der foreligger det, man i daglig tale kalder opsparing. Opsparing er noget, man vinder ved at undlade forbrug, ved at man af sin normale indkomst lægger til side; det er vel det, der normalt forbindes med ordet opsparing. Her foreligger det forhold, at en mand ejer en ting, ejer den i en årrække og derefter sælger den til en væsentligt højere pris, end han har givet, endda en pris, der ligger over den sædvanlige, over den gennemsnitlige, over det, der svarer til den almindelige prisudvikling, for prisudviklingen fra 1956 til nu er da lykkeligvis meget langt fra at være en 75 pct.s stigning.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var endvidere inde på en lang række betragtninger om, hvordan man skulle opgøre denne fortjeneste, om, hvad der skulle forstås ved købspris og salgspris, om købstidspunktet og salgstidspunktet. Der kan dog vist ikke være megen tvivl i den henseende. Så vidt jeg ved fra den smule jura, jeg har læst, er det temmelig klart, hvornår en handel er sluttet, hvornår der foreligger en accept; og med hensyn til, hvad der skal forstås ved købs- og salgspriser, er det jo spørgsmål, skattelovgivningen har skabt en praksis for allerede; vi har jo problemerne

inde på livet i de tilfælde, hvor der foregår handel, der falder ind under de nugældende regler om spekulation. Men det er nok sandsynligt, at der må skabes yderligere praksis, og ønskes der en nøjere præcisering, er det muligt, at vi kan sætte noget om det ind under udvalgsbehandlingen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var nok, forekom det mig, efterhånden kommet til at se nogle meget store perspektiver i denne lov. Her fremsættes et lovforslag, hvorefter nogle sjældent forekommende store fortjenester skal beskattes, og så lykkes det det ærede medlem hr. Poul Møller i løbet af et øjeblik at fremtvyllé for os et billede af, at endog frimærkesamlinger var i fare! Vi tør vel nok sige, at her har det ærede medlem brugt sin fantasi i ganske enestående grad. Skal vi ikke holde fast ved det, det drejer sig om? Det drejer sig om en skat, der skal ramme nogle ganske ekstraordinært store indkomster, og det forekommer i hvert tilfælde mig at være rimeligt; når vi beskatter al arbejdsindkomst her i landet — og selvfølgelig gør det — må man sige, at når man opnår en kapitalvinding langt ud over stigningen i prisniveauet og ud over de sædvanlige stigninger på dette område, så kan der ikke være grund til at gøre sig så store bekymringer over, at den beskattes.

Man har under drøftelserne i dag også været inde på spørgsmålet om, hvorvidt loven ville have nogen indflydelse på ejendomspriserne. Det er for mig meget svært at se, at det skulle blive tilfældet. Andre af de forslag, der er fremsat af regeringen det sidste par dage, vil muligvis kunne få indflydelse på ejendomspriserne, men jeg tror i grunden ikke, man kan sige det om just dette lovforslag. Det går jo ud på at tage en andel af nettogevinsten. Jeg tror ikke, vi kan regne med, at sælgere i al almindelighed gør andet end at forlange så høj en pris, som de overhovedet kan få. Det har de gjort i forvejen, og det vil de gøre i fremtiden, og køberne vil forsøge at komme til at betale så lidt som muligt; hvis lov-